

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyilt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Kisemberek jövője.

A latifundiumok urai, a gyárok tulajdonosai, a pénzvilág arisztokratái s mindazok, akiket Marx követői kapitálistáknak neveznek, meglehetősen bő jogokat élveznek Magyarországon és amellet meglehetősen kifejlődött köztük a legujabb kor egyik leghatalmasabb mozgató ereje, védőfegyvere: a szolidaritás is; a munkásság kenyérkérdése is meglehetősen biztosítva van. Akár hazafias, akár nemzetközi alapon egyesüljenek, szervezetségük erejével minden jogos és igazságos harcban diadalmasan kerülnek ki a főkével vívott harcokból.

Hátra volna a kispolgárság. Akár a kispogárdáról, akár a kispogárságról, kiskereskedőről, akár pedig a kishivatalnokokról van szó, mindegyik szervezetlen és mindegyik szétszórtan élő. Az együttérzés a társadalmi harcokban nem elégséges. A társadalmi harcok egyetlen fegyvere a tömörülés, a szervezetség.

Ettől pedig a magyar kisember tulságosan messze van; állam és társadalom tehát a két hivatott fórum, mely ezt a tiszteletreméltó és nagyon hasznos, hazáját legbecsületesebben, legeredményesebben szolgáló osztályt megvédi a két oldalról a jövő nyomás

ellen. A munkásság és tőke felől egyaránt. A két ~~part~~ fel közlül mindig a harmadik, a kispogár, a vesztes fél. A veszteséget mindig az ő bőrén hajtják be.

Az állam és társadalom nemesebb missziót aligha teljesít, mint mikor a kisember existenciáját biztosítják törvényes és társadalmi intézményekkel. Mi az, amire a kisembernek leginkább szüksége van, ami neki legkedvesebb, ami nélkül nem élhet, ami egész existenciájának szimbóluma?

A kormány megadta rá a feleletet: a tüzhely. Államnak és társadalomnak karöltve kell megvédenie a kisember tüzhelyét. Hogy a magyar kormány felismerte ezt, örök érdeme, történelmi nevezetése lesz ennek a kornak, mert megment ezáltal egy szép, érdemben dus történelmi multat és megalapozza egy nemzet fentartására hivatott osztályának történelmi jövődjét.

A kormány most ezt a célt egyszerre két alkotással is akarja szolgálni. Az egyik a végrehajtás reformja. Hogy a törvény az ingatlanoknak tulságosan alacsony áron való eladását megakadályozza, a végrehajtást olcsóbbá teszi, mindez tulajdonképpen csak viszonylagosan jó. Ellenben rendkívül nyereség nemcsak a kisemberre nézve, de egész gazdasági életünkre, hogy a

törvény megvédi a kisember otthonát s a kishivatalnokok fizetésének, járandóságainak a mainál jelentékenyen nagyobb részét.

Az új törvény mentesíti a végrehajtás alól a házi- és konyha-szereket, konyhabutort, edényeket, evőeszközöket, kályhákat, a ruházkodáshoz szükséges tárgyakat, a szükséges ág- és fehérneműt, kispogárságnak és munkásnak keresetéhez szükséges eszközeit, sőt a készpénzből sem szabad annyit lefoglalni, amennyi a negyedévi házbérré szükséges. Nem lehet lefoglalni tetszés szerint egy tehenet, vagy négy juhot, vagy négy kecskét, félévre szolgáló takarmányt, bizonyos mennyiségű vetőmagot, gazdasági eszközt, trágyát stb. stb. vagy az ezeknek megfelelő készpénzt.

A másik tüzhelymentő akcióra a belügyminiszter készül. A belügyminiszter a kivándorlásügy törvényes szabályozása kapcsán szerepet ad a társadalomnak is. Kész segíteni egy nagy szövetség létrejöttét, amely a külföldön élő magyarokkal fentartja az összeköttetést és szemmel tartsa az elhagyott tüzhelyeket.

Csodálatos erejű két intézkedés, amelyeknek gyönyörű eredményeit a közel jövőben már meg fogjuk érezni gazdasági és nemzeti életünk felvirá-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

◀ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ▶

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-20

Az Igazgatóság.

TÁRCA.

A GYERMEKSZÁJ.

A fiatal szolgabíró minden ambícióját mérlegbe vette, fáradozott azon, hogy valamásra bírja a megrögzött blinöst, aki már három hét óta volt lecsukva a vizsgálati fogsgában.

Naponta maga elé vezettette az öreg házaspár gyilkosát: a Kallósy uraság kocsisát.

— Vallja be kend igaz bünyében, hogy kend gyilkolta meg március 25-én öreg este Mózes Aront és a hitestársát, a végyeskereskedőt a hosszú utcában, akit utóbb kirabolt.

— Nem én, bíró uram, felelt rekedt hangon a fiatal paraszt; hisz már megesküdtem, hogy közel se jártam arra, mikor a gyilkosság esett.

— Holnap újabb tanukat idézünk be, akik tudnak róla, hogy haragosa volt Mózesnek.

— Hát persze hogy haragosa voltam, mert

lehazudta egyszer, hogy kifizettem az ustornyelet, amit nála vettem, de azért egy ujjal se bántottam, ha az egész világ ellenem tanuskodik is.

— Kend hát megrögzött gonoszteyő.

Minden vállalatkor ott siránkozott a törvénytörő terem egyik zugában a vádolt fiatal felesége, aki váltig erősítette, hogy az ő Jánosa nem lehet bünös. Igaz, hogy a gyilkosság idejében nem volt otthon, mert a kis gyermekük hirtelen rosszul lett és a patikába futott medicináért, de azt maga az uristen se hitetheti el vele, hogy ekkoron gonoszra lett volna képes az ő hitesele.

— Aztán meri-e kend tagadni, tette hozzá kérdését a közvád is, hogy ez a fejsze nem a kendé?

Kondor János végighuzta bilincsre vert kezét a homlokán.

— Azt egy szóval se tagadom.

— Nos, ezt a fejszét ott találták véresen a holttestek mellett. Mit hozhat föl mentességül?

— Csak azt, hogy a fekete pokol ürdögei

csinálnak itt egy förtelmes tréfát. A fejsze az enyém, mert a nyelébe bele is van faragva a betűm, de tőből száradjon ki a karom, ha valaha élő lényre emeltem ezt a fejszét.

Az asszonyt is vallatták e miatt.

— Mikor volt utoljára kezében ez a fejsze, Kondorné?

— Akkor este, hogy a kis fiunk beteg lett; fát hasogattam vele.

Beidéztek az uraságot is, akinél Kondor János szolgált, mint béres és igáskocsis.

— Milyen természetű embernek ismeri Kondor Jánost? Mióta van szolgálatában?

— Már nyolc év óta szolgál nálam, kissé heves, de jóra való emkernek tartottam mindig.

A velük félkonyhára lakó Olaj Istvánt is vallatára fogták.

— Mondja csak igaz hitere Olaj István, mikor tájban került haza Kondor János azon este, mikor a gyilkosság történt?

— Künn ültem a pitvar-ajtóban és tisztán emlékszem, hogy először elment a patikába recepttel, akit a doktor ur irt, aztán visszajött nemsokára és lamentálgatott, hogy négy

gozásában. Biztos tűzhely és biztos otthon nélkül csak a koldusok járnak. Mindaddig koldus nemzet leszünk, amíg a mi népünk minden családjának biztonságában nincs a fészke úgy a külső veszedelem ellen, mint az ellen, hogy a lakói annak ridegsége miatt elhagyják.

Az állam megtette és meg fogja tenni ebben a részben a magáét. A legnagyobb részben pedig a társadalomnak volna itt hivatása a cselekvésre. Az pedig eddig még nem mozdult meg. De meg kell mozdulnia.

Gondviselés és jólét.

Bölcsek és természettudósok azt vallják az emberiség céljával, hogy a természeti erőket mentől nagyobb mértékben be kell állítani a kultúra és a civilizáció szolgálatába.

A villamosság és gőz hatalmas erőinek gépekbe szorítása, a szélviharnak és a víz folyásának alkalmazása hajlóerőül, a technika valamennyi vívmánya, ennek a törekvésnek a diadalát jelenti. A kutató emberi elme egyre nagyobb hatalmat nyer a természet felett és az emberiség felett már nem tehetetlen lapdája többé az elemeknek, amelyeknek a mostohasága ellen védekezni tud.

És mégis szép hazánk a természet és az elemek szeszélye szerint virágozik, avagy pusztul. Amit a költő olyan szépen fejez ki: „Áldjon vagy verjen sors keze“, az a próza nyelvére lefordítva annyit jelent, hogy van-e májusi eső, vagy nincs. Nagy ur volt a rómaiaknál Jupiter Pluvius, de olyan hatalom az eső istene sehol és soha nem volt, mint Magyarországon. Az ő kedvét lesik, az ő hangulatváltozását figyelik, az ő jóindulatáért száll fohász az ég felé, mely bizonyára csak azért országa a menyeknek, mert az esőtadó felhők a közelében tanyáznak.

A magyar nép egész gondolatvilágában az eső játsza a legtöbb földi jó szerepét és költészete, metaforái és szóvirágai is az eső körül alakulnak ki. Talán egy nép nyelv-

ében sem jut oly nagy és fontos szerep az esőnek, mint a magyar nyelvben, amely minden gazdaságot, jólétet az eső fogalmához fűz.

„Addtál uram esőt, nincs köszönet benne“ „Felülről jön az áldás“ és más efféle szállóigék mutatják, hogy mennyire rabjai vagyunk az esőnek, vagyis az időjárás szeszélyének.

Mostanában is szivszorongva és rettegvé lestük-vártuk hetek óta, hogy megeredjen az ég csatornája. Már csüggedés és reménytelenség szállott a lelkekre. Egyszerre örömrivalgás száguld végig az országon. Megjött az eső. A barométer higanyoszlopának a változása szerint így változik a magyar nemzet hangulat- és érzésvilága. És mert meleg június volt, ellenben a májusi eső elmaradt, tompa szomorúsággal és már-már csüggedve nézünk a jövőre. Sajnos, hogy amint jött, úgy el is ment megint az áldást hozó eső. Ebben az országban nagy ur az ur, de még az ur felett is ur a hőmérő, az a buta kis szerszám, amely nem is sejtí, milyen szerep jut neki egy nagy nemzet történetében. Jólét vagy nyomor, haladás vagy visszacsúszás, öröm vagy bánat az időjárásától függ, mert a nemzet egész vagyona jövedelme: a termés, a forgandó, változó időjárás szerint nagy, vagy kicsiny. Mint minden esztendőben, ez idén is átéljük azokat a roppant izgalmakat, amelyeket az ország lakosságában a termés bizonytalansága szokott kelteni. Sőt még ezuttal még nagyobb volt az eső utáni epedés, mint egyébkor, mert tavasszal szokatlan nagy hőség uralkodott, mely a vetéseket kiszáradította.

De különben is egy rossz termés előzte meg az ideit és valóságos istencsapása volna, ha a végzet mostohasága ezuttal is kevés búzát és más egyebet juttatna a gazdáknak.

Magyarország még most is a technika diadalának korszakában, a kormányozható léghajó világhódításának előestéjén a rögtön lesi, miként szökik ki belőle a kalász, melyet sem fizikával, sem vegyszerttel mesterséges uton pótolni nem lehet. És minden gazdasági esemény és tünet szerint igazodik, hogy

— Heves a természetem, nem tagadom, de mindig nyíltan cselekszem. Az alattomos-ságot sohase vehette be a természetem. Ha összegebjodtam volna Mózesekkel és odáig hajtanak, lehet, hogy megagyabugyálom, de orozva gyilkolni sohase volnék képes.

— Milyen konokul tagad; vélekedtek a bírák.

Már beidéztek mindenkit, aki csak híreből is ismerte a fiatal kocsist, de sem a szembesítések, sem a fölmerült vádak nem voltak elégségesek arra, hogy alapul szolgáljanak az ítélet meghozásához.

Ujra összehívták a számbavehető tanukat, sőt kérdezték a tehenészszel együtt ennek hat esztendő kis öccsét, a Miska gyereket is. Vajjon nem látta-e ő: hogyan távozott másodsor hazulról Kondor János.

Bevezették a Miska gyereket. Bátor kis kölyök volt.

— Ismered-e Kondor János bácsit, fiacskám? kérdezte a közvádoló.

— Hogyne ismerném. Sokszor megbotozott, ha kitétték a Janika fiukat az udvarra és én addig piszkáltam az orra alatt, amíg fölébredt és bögni kezdett.

— Aztán nagyon megvert Jani bácsi ezért?

— Meghiszem azt.

— Így hát nem szereted úgy-e bár?

— De szeretem, mert mikor Pali bátyám a múlt évben belémdobta a bicskáját, ide a combomba, hát Kondor János bácsi húzta ki. Víz rakott a sebre és azt mondta: „Nem fél az Istentől az a kutyahitű testvér-bátyád, hogy így kinez, szegény árva?“

A tehenész dühös pillantásokat vetett a kis öccse felé.

— Hát kinez a bátyád?

magas-e a kalász, süri-e a szemképződés és nem szaporodott-e a különböző kártékony féreg és rovar az arany kalással ékes rónaságon. Üzletek, gyárak e szerint dolgoznak és boldogulnak vagy csukják be műhelyeiket és bocsátják szélnek munkásaik légi-óit, mert ha rossz a termés, a nemzet négyötödének nem telik ruhára, cipőre és minden más egyébire.

Magyarország ehhez képest az egyetlen állama manapság Európának, ahol a meteorológia oly szoros kapcsolatban áll a gazdasággal, hogy a hideget, meleget, esőt, szelet leolvashatod az értékpapírok árfolyamlapjáról.

A jó termés jelenti itt az életet, egészséget, a rossz termés a tespedést, a betegséget. Gyógyító ir a lelkekre ebben az országban csak egy van, annak is az Isten a patikusa.

A tanulság pedig mindebből annyira kézen fekvő és annyira elcsépelet, hogy szinte restelli a toll a régi dalt újra leírni. Ha meg akarjuk tartani az esküinket, hogy rabok tovább nem leszünk, csináljunk ipart és kereskedelmet, mert csak az szabadíthat ki abból a szomorú rabságból, amelyben az ország még mindig sanyalódik s amelyben a börtönfelügyelő a gondviselés, és börtönőr a hőmérő.

Ujdonságok.

— Temetés Ányáson. A mult szerdán helyzetetett örök nyugalomra a Münchenből hazaszállított Pallavicini Karolina ögrófné hült teteme, ősei és férje Hyppolit ögróf mellé. Diszes gyászközönség jelent meg végtisztességén. Már a kora reggeli órákban gyülekezett a környék résztvevő népe. Uri közönség épügy, mint a föld munkásai. Nem riasztott vissza senkit a kánikulai rekkenő hőség sem amely elől némi védelmet a kápolna kies ligetje nyújtott. Megjelent a közeli községek: Mindszent, Sövényháza,

— Most már nem, csak annakelőtte.

— Hol is laktok?

— Az istállóban télen és nyáron ott szoktunk aludni az istálló előtt.

— Közel van a istálló Kondorékhoz?

— Nagyon közel.

— Emlékszel-e rá, mikor pár hét előtt a kis Kondor Pali beteg volt, s aztán elvittek a törvény emberei a János bácsit?

— Hogyne emlékezném.

— Láttad, mikor Kondor néni fát vágott az ajtó előtt ezzel a fejszével?

— Hát honnan gyűtt ide ez a fejsze?

— Ismered?

— Hogyne ismerném. Mindig ott állt a gémes kut mellett és egy este egy fényes hatost kaptam érte a Pali bácsitól, mikor becsentem az istállóba.

— Mit vallatják azt a szamar kölyköt — bődült egyszerre közbe a tehenész.

Nem vetettek ügyet a közbeszólásra. Folytatták.

— Mikor csended el ezt a fejszét a fényes hatosért?

— Amikor a Kondor Janika beteg volt.

— És mit csinált vele Pali bátyád?

Meg se várva még a fiu felel, dühötől tajtékozva ordított a tehenész:

— Hazudik a kölyök!

— Mit csinált vele a Pali bátyád? kérdezte a bíró, magához vonva a gyermeket és gyöngéden cirógatta az arcát, hogy ne féljen.

— Nem tett vele semmit. Elvitte magával.

— És merre ment? esett szavába a bíró.

— Hát a hosszú utca felé, ahol a Mózesék boltja van.

Tömörkény, és Sándorfalva előjárósága, a tisztántúli járás szolgabírósa, a mindszenti önkéntes tűzoltó-egyesület; ott voltak az uradalmi tisztikar, bérlők, iparosok és cselédség csaknem teljes számban. A bejárók két oldalán és a mauzoleum előtti teren a közönség előtt kordont az uradalmi erdészeti, gépész- és cselédszemélyzetből vont a rendezőség. Előnyösen egészítette ki a sorfalat a mindszenti tűzoltóság. Dacára a közönség nagy számának és vegyes voltának, elejétől végezetig dicséretes rend uralkodott. Nekünk, kisvárosiaknak, akik ritkán látunk főuri temetést, valóban feltűnt, hogy mily kiterjedt figyelemmel volt kijelölve a megjelentek helye, amit ne adj Isten, hogy szabad lett volna megváltoztatni. No de példásan meg is tartotta mindenki a kiadott rendet.

Mikor fél 10 órakor a kápolna csengtyűje jelezte a gyászoló család megérkezését, amikor a főuri család tagjai a gyertyát tartó cselédség és közönség tömött sorai közt a mauzoleumhoz fölvonult, a siri csend, rend, figyelem, a mindenkit átható áhitat valóban meghatotta volna a legkeményebb szívűeket is.

A kápolna ajtajában Mindszent, Tömörkény, Dóc és Sándorfalva plébánosai fogadták a gyászolókat. Az elhunyt lelkeért szolgáltatott gyászmisét Kádár Szilveszter, mindszenti plébános, pápai kamarás mondotta, a többi három plébános segédlete mellett. Gyászmise után a koporsót behelyezték a sírboltba, ahol ismételtlen megáldatott.

Az uraságok eltávoztása után megengedettett a közönségnek a kriptá meglátogatása. Értesülésünk szerint a gyászoló családból lejöttek a temetésre: a földesur: Pallavicini Sándor ögróf és főuri neje: Széchenyi Irma ögrófné, a majoresco Pallavicini Alfonz ögróf, Pallavicini György ögróf orsz. gyűl. képviselő, Pallavicini János ögróf huszárezredes, az elhunyt unokája Berger Károly gróf.

Horváthné helybeli fényképész kegyeletének úgy vélt leginkább kifejezést adhatni, hogy a mauzoleumba való vonulás meghatározó pillanatnyi fölvételek által megörökíti s a készitendő korlátolt számú fényképet a gyászoló főuri családnak mély tisztelettel följánlja. E szép terve azonban nem sikerült, mert az ögrófi család a felvételt — a fényképész legnagyobb sajnálatára — nem tartotta kívánatosnak.

— **Személyi hírek.** Földesurunk: Pallavicini Sándor ögróf e hó 18-án utazott el, magas vendégei társaságában uradalmából, míg a kegyelmes asszony itt maradt még egy napra s részt vett Sándorfalván az urnapi körmenetben. — Kovács Sándor csendőrszázados, szentesi szárnyparancsnok e hó 19-én és 20-án községünkben időzött, mely idő alatt megvizsgálta az örsöt és tárgyalt az uradalommal a Sövényházán létesítendő új örs ügyében.

— **Urnapja.** A katolikus egyház e hó 18-án, csütörtökön ünnepelte Urnapját. E napon ünnepélyes körmenet volt, melyben a hívők nagy számban vettek részt és buzgón imádkoztak a szebbnél-szebben feldisített sátoroltárok előtt.

— **Rendkívüli közgyűlést** tart községünk képviselőtestülete e hó 25-én, amelynek egyedüli tárgya az 1907. évi községi számadások felülvizsgálása lészen.

— **Hivatalvizsgálat.** E hó 20-án, tegnap dr. Cicatricis Lajos alispán hivatalvizsgálatot tartott a községházán. Vele voltak: Tary István főszolgabíró és Dinics Károly járási számvevő. Mint halljuk, a hivatalok vezeté-

sét nem érte panasz, de annál inkább kifogás alá esett a községháza épülete, amelynek tulsufolt helyiségeiben — akár a mostani kánikulai melegben, akár téli időben valódi mártíromsággal fölér a munkálkodás. Utasítást is nyert az előjáróság, hogy a hivatalok áthelyezéséről a rendelkezésre álló u. n. „kórházi“ iskolai helyiségekbe mielőbb intézkedjék. Mint tudjuk, ez kevés akadályba ütközik, amennyiben csak azt kell megállapítani, hogy mely hivatalok tétetnék át. Az átalakítás még a nyár folyamán hamarosan eszközölhető s nem is kerülhet rendkívüli összegbe.

— **Állami ovoda Mindszenten.** Híre jár, hogy legközelebb sikerül állami ovodát létesíteni községünkben, amelybe a Károly-ovodában jelenleg működő óvónők kinevezetnének, helyükbe pedig apácák költöznének. Bizonyára leghelyesebb megoldása volna ez a nemrég már ugy a községre, mint ögrófi családra majdnem kellemetlenné vált ügynek. Így legalább az óvóköteles gyermekek jobban eloszolnának, azután meg teljesülhetne az ögrófi család eredeti terve, aminek mindnyájan szívből örülhetnének. Csak aztán mielőbb valóra válna eme felvetődött hír.

— **Vizvezetékünk** ügye közeleg a megvalósulás felé. A meghirdetett vállalat iránt — mint örömmel értesülünk — budapesti, vásárhelyi és szegedi cégek érdeklődnek. Az ajánlatok fölbontása jövő szerdán történi, amikor majd megtudjuk: lesz-e vizvezetékünk, vagy sem.

— **Fiatal tanító.** Vitos Gerő, községünkben előnyösen ismert, kiváló áll. isk. tanító fia: ifj. Vitos Gerő, aki a kiskunfélegyházi áll. tanítóképző-intézet kitűnő képzettségű első tanulója volt, a napokban tette le a tanítóképesítő vizsgálatot általános kitűnő eredménnyel. Midőn e hírt örömmel közöljük s a legfiatalabb kartársat szívünkben üdvözljük szép előmeneteleért, nem hivalkodásból teszük ezt, hanem azért, hogy a különböző helyeken tanuló ifjaink elé példaképp állítsuk. Mert a kiváló szorgalom és a jó viselet mindenkor megkapja jutalmát. Értesülésünk szerint a jeles készütséggű ifju tanyulmányát Budapesten a polgári iskolai tanárképző-intézetben a mennyiségtani és természettudományi szakosztályon tovább folytatja s így hisszük, hogy néhány év múlva mint polgári iskolai tanárt üdvözölhetjük.

— **Munkásházáról.** A munkásházák ügye iránt is élénken tudakozódott tegnapi itt léte alkalmából vármegyénk derék alispánja, akinek előjáróságunk bemutatta az eddigi munkálatok eredményét. Dr. Cicatricis alispán meglegegedéssel nyilatkozott az elért siker fölől, de — mintegy buzdításul — fölemlítette, hogy a szomszédos kis Szegvár megelőzött bennünket, mert ott már épülnek a munkásházák. Hát hiszen, mi is jobb szeretnénk, ha már annyira volnánk, de a szegváriaknak bizonyára nem kellett annyi nehézséggel megküzdenni, mint nekünk. Meglegegedéssel vette tudomásul alispánunk, hogy éppen ma ülésezik e tárgyban a bizottság s a jövő héten már hozzá is kerülnek az akták.

— **Elővigyázat.** Ebben az izzó levegőjű időjárásban — tegnap délelőtt például 35 fok Celsius volt árnyékban — fokozott elővigyázat ajánlatos minden háznál, nehogy a véletlen valami tűzveszedelmet okozzon. Tartson készletben mindeuk akár háztulajdonos, akár lakó, minél több edényt tele vízzel; a gyerekekre pedig különösen vigyázni kell, mert legtöbbször jelentéktelen pajkosságból lesz a határtalan veszedelem.

— **Megkezdődött az aratás.** A kényszer-érésű kalászkok a szokottnál előbb munkára hívták a kaszás kezeket. Vidékünkön a rozstot már 16-án vágják, 19-én őszi árpa keresztek voltak láthatók, holnap, 21-én pedig a he-

vesebb természetű földeken a buzákra vágják gazdáink kaszájukat. A buza minősége ellen idáig nincsen sok panasz, mennyisége azonban, úgy látszik, minden számításon alul marad. A börze is jól tudja ezt, mert Vásárhelyen és Szentesen már 25 koronájával vígan szedik a tavalyi buzát.

— **Jégeső** pusztított községünk határában e hó első felében. Az ugynevezett Téglás környékén mintegy 400 hold földnek termését tette tönkre úgy, hogy még a vetőmagot se kapják meg a tulajdonosok. — **Előjáróságunk** az érdekeltek kérelmére intézkedett, hogy az elemi csapástól sújtott gazdák kellő adóelengedésben részesüljenek.

— **Hány honvéd él még?** Az országos honvédegylet kimutatása szerint 7420 igazolt nyugdíjas honvéd él még, a kik összesen 236.912 korona nyugdíjat élveznek. Az öreg honvedeknek május hó 22-én tartott országos ülése kérvénnyel fordult az országgyűléshez aziránt, hogy az 1848/49-iki honvedek érdemeit törvénybe iktassa s ezzel szabadságharcunk ezen jobbára névtelen hőseinek az elismerést megadja.

— **Automobiljáratok a vármegyében.** Rozgonyi Sándor műszaki irodatulajdonos kérelmet intézett a vármegyei közigazgatási bizottsághoz, jelölne meg azokat a műutakat a vármegye területén, melyen automobil omnibuszok közlekedhetnének, hogy a helyközi forgalmat fentartsák. Alt Miksa, az államépítészeti hivatal főnöke javasolta, hogy ilyen utakként a Szeged—Sándorfalva—Szeged—Horgos, Szeged—Algyő, Kistelek—Pusztaszer, Kistelek—Mindszent és Csongrád—Csanytelek közötti műutak jelöltessenek meg.

— **Csodabogár.** Egy falusi orvos a következő láttelepet küldte be a törvényszékhez:

Sérült megvizsgáltatott. Fején egy forint nagyságu daganat; jobb arcán egy korona nagyságu heg; bal kezén egy huszfilléres nagyságu lob; jobb könyökén pedig egy kétfilléres nagyságu hámhiány. Összesen tehát 3 korona 22 fillér nagyságu sérülés találatott.

JAPÁN MESE.

A virágos Nippon éppen csak egy föld, mint más föld, emberei — ha csak fél olyan hosszúak is, mégis csak emberek, vannak álmaik, babonáik, szívük, ha nem is olyan meleg és becsületes; mint a mienk; gondolkoznak, vannak képzeleteik, vannak hát meseik is.

Egy ilyen japáni mesét mondok el a maga bizarrságában úgy, ahogy azt a japánok kézről-kézre adják, elbeszéli egymásnak és valahányszor hallják, mindig szívesen hallgatják, mert az a sárga mongol nép szereti a föld fölött járó dolgokat s ott is misztikumot keres, ahol nincs. Ime, itt a mese.

*

Nara cseresznyefás ligetében minden szent napon táncolt a nép, az asszonyok, a lányok, legtöbbször egész estig, amikor alvásra készült a Nap, a nipponok főfő-istene s helyette settenkedve felbújt a másik, a Hold. A japán népek szerint ez az idegen népek istene, aki az éj homályában előjön leselkedni, hogy kifürkésze Nippon előnyeit s megrontsa népét.

Egy ilyen alkalommal történt, hogy a tánc közül eltűnt Nara legszebb leánya, a 15 éves Sau-Sau, mintha csak a föld nyelte volna el, vagy az az acélszínű viz, amely Narát majdnem körülfoltya s melyen kékes-színű hattyuk szerelmeskednek.

Leánypajtásai, szülei hiába keresték, hitták, kiabáltak, Sau-Sau csak nem került elő sehonnan, sem a föld alól, sem a vízből. Sőt még a cseresznyefák lombjait is sorra kutatták érte, onnan sem. Hát elveszett. De hová? Ez lett a kérdés már most s ezzel a gondolattal ment ki-kí haza, mert a japán nem szeret a Holddal farkasszemet nézni, fél annak a settenkedő nézésétől s attól a derengő kékes fénytől, mely olyan misztikussá

teszi ezt a hideg bolygót. Sau-Saunak szülei is hazaindultak s azzal vigasztalták magukat, hogy van még otthon kilenc az elveszett leány helyett s aztán már úgy is közel volt ahhoz, hogy feleségnek vigyék, hát akár így, akár úgy, csak elveszett lett volna nekik.

Amint udvarukra belépni akartak, egy páva állta útjokat s nagy meglepetésükre szavakat hallott, érthető tiszta nippon kiáltással s ezeket mondta:

— Ne ijedjete meg, én vagyok; én vagyok Sau-Sau. Csak egy szóra jöhettem el onnan, ahová engem elragadtak; azt akarom tudatni veletek, hogy a haragos Jokoto tündér rabolt el önmagának s hogy rám ne ösmerhesetek, hát pávává változtatott; csak mikor ölelni, csókolni akar, adja vissza asszonyi formáját. Ott lakunk a tó közepén egy sziklabarlangban, most éppen fürdik, ezt az időt felhasználtam, hogy fiteket értesítelek.

Most már tudjátok hova lettem, s a többi a ti dolgotok. Lássatok utána, hogy megszabadíthatatok.

Ezzel eltűnt a páva, csak szárnya csattogása mutatta az irányt, a merre szállt.

Szüldői most már nyugodtabbakká lettek s elhatározták, hogy akármilyen módon, megszabadítják Sau-Saut.

Meg is szabadították.

Meglestek mikor leányuk páva korában fenn ült a sziklabarlang tetején, csónakon odalopóztak s kicserélték a pávát egy mással, egy igazi pávával, Sau-Saut pedig hazalopták s még aznap férjhez is adták, mert a nippon nőn asszony korában már nem fog a varázslat, Jokoto többet nem keritheti meg.

Mikor Jokoto, a tündér déli álmából felébredt, enyelegni vágyott volna a szép Sau-Sauval, elmondta bű igéit s meglepetve látta, hogy pávája nem változik át, fogta, kapta a pávát, kezdte kitépni dühében tarka tollait s azóta nincs a nőstény páváknak olyan szép hosszú farktolla, mint a himeknek, hanem sután, disztelen sétálgatnak a mezőkön s találgatják, hogy miért is maradtak ők ilyen éknélkülieknek, ilyen árváknak?

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája. 1908

Fű-árverés.

A HÁRMAS-ALGYÓI ÁRMENTESÍTŐ-TÁRSULAT részéről ezennel közhírré teszem, hogy a gátvonal fűtermésének első kaszálása

f. hó 22. és 23-ik napjain nyilvános árverésen el fog adatni.

Az árverés sorrendje:

1. Kezdődik 22-én reggel 8 órakor az algyói vasuti hidnál s halad aznapon a percsorai zsilipig;

2. Folytatatik 23-án reggel 8 órakor a percsorai zsilipnél s halad a dongéri zsilipig.

Vevők kötelesek a vételért azonnal kézpénzben az árverező bizottság kezeihez lefizetni s a termést legkésőbb 8 nap alatt a töltsről eltávolítani.

Kelt Sándorfalván, 1908. évi június hó 17-én.

Novák József
társulati igazgató

Syndeticon

(Halenyv)

mely a legerősebben összeragaszt bármiféle törött tárgyat, vasat, porcellánt, üveget, tájképpipát, kisebb tubusokban darabonként 20 filléért beszerezhető Horvath Antal papirkereskedésében Mindszentben.

Használt, de jó karban levő ajtók és ablakok jutányosan eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

— Kerti díszítésre hatasos lombfüzerek, lampionok, ünnepélyekre gyönyörű tűzijátékok, 3000 drb most érkezett legújabb képeslevelezőlap jutányosan kapható Horvath papirkereskedésében, Mindszent.

Hirdetmény.

A „Mindszenti Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja“ igazgatósága közhírré teszi, hogy intézetükben a tagságra jogosító üzlet-részjegyen kívül 20 filléres heti betétek is elfogadtnak bármikor. A heti betét 10 kor. befizetés után 4 százalékot a betevőnek kamatozik.

Takarékbetétek elfogadtnak, valamint jelzálogos kötvény-kölcsönök és ugynevezett „földkölcsönök“ is fogantattnak minden bélyeg-, illeték- és táblázási díj nélkül egész ötven évi lejáratig. Bővebb felvilágosítás a hivatalos órák alatt a helyiségben (özv. Lavicska Pálné urnő házában) nyerhető.

Mindszent, 1908. jun. 14.

2—5

Igazgatóság.

A szoba legszebb díszé

és értékes emlék minden családban egy nagyított fénykép, amely családunk valamely tagját megszólalásig hűen ábrázolja. Többet ér ez bármely szindús képnél, noha sokkal kevesebb pénzbe kerül. Fényképnagyítást bármely kis fénykép után művészies, szép kidolgozással 47—63 cm. nagyságban darabonként 8 koronaért készít

☐ Horváth Antalné fényképészeti műterme. ☐

Fényképfelvételek minden nap, borús időben is sikerrel eszközölhetők. Gondos munka, jutányos, szabott árak.

Árlejtési hirdetmény.

Magánvizvezeték létesítése céljából egy — Mindszent községben furandó ártézi kut és a szükséges csőhálózat megépítésére alulírt bizottság zárt ajánlati versenyt hirdet.

A munkálatokra vonatkozó tervek, ajánlati föltételek és szerződési minta Baksay Illés kereskedő üzletében tekinthetők meg.

Ajánlatok folyó hó 24-ének déli 12 órájáig nyújtandók be. A beérkezett ajánlatok ugyanazon napon délután 2 órakor bontatnak föl.

Későn érkező, avagy utóajánlatok a versenyből kizáratnak. Mindszent, 1908. június 11.

Végrehajtó-bizottság.

Dombornyomatú modern befőttes címkék

kaphatók HORVÁTH ANTAL papirkereskedésében a következő felírásokkal:

cseresznye, ribizke, meggy, barack, málna, alma, körte, méz, dió, barackiz, ringlotta, piszke, birsalma, cukordinnye, görögdiinne, paprika, ugorka, paradicsom, szilvaiz, őszi barack, málna stb. stb.

30 darab tetszés szerint kiválasztva 20 fillér.

Vegytiszta hólyagpapír, legerősebb, ivenként 8 fill., angol spárpa 6 fill.